Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Holban Vladislav

Dosarul nr. 3r-647/25

2-25127587-02-3r-27102025

D E C I Z I E

16 martie 2026 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Procoavă Adrian, în interesele lui Ciainac Sergiu,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 01 octombrie 2025,

emisă în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea formulată de Ciainac Sergiu împotriva Biroului Vamal Centru, Serviciului Vamal al RM cu privire la anularea actului administrativ,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei

La data de 05 septembrie 2025, Ciainac Sergiu reprezentat de avocatul Procoavă Adrian s-a adresat instanței de judecată cu acțiune împotriva Biroului Vamal Centru, Serviciului Vamal al RM, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Totodată, prin acțiunea înaintată s-a solicitat suspendarea executării deciziei cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților), amenzilor și a contravalorii mărfurilor a Biroului Vamal Centru cu nr. 88 din 17 iulie 2025, până la soluționarea irevocabilă a cauzei.

În motivarea solicitării de suspendare, reclamantul a specificat că la data de 24 iulie 2025, a recepționat scrisoarea recomandată la care era anexată decizia cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților), amenzilor și a contravalorii mărfurilor a Biroului Vamal Centru, adoptată în contextul Deciziei de regularizare nr.400 din 05 martie 2025.

Astfel, Ciainac Sergiu este obligat să achite drepturile de import a automobilului de model ***** model ***** sedan, VIN COD: *****, anul fabricării 14 decembrie 1995, capacitatea cilindrică 2996 cm^3, tip combustibil motorină, la suma totală de

488.106,26 lei, dintre care: datoria vamală de 484.872,64 lei, penalitatea de 3.233,62 lei.

Temei pentru adoptarea deciziei de regularizare ar fi servit raportul inspectorului superior SPC a BV Centru - Vasilică Luminița, care la data de 01 februarie 2025, a încetat procedura contravențională pornită în privința lui Ciainac Sergiu, deoarece a expirat termenul de prescripție de atragere la răspundere contravențională și anume fapta sa prescris în anul 2016.

Astfel la acest capitol instanța până a se expune asupra aspectului ce vizează anularea actului administrativ trebuie să suspende imediat această decizie, ori urmează a fi luate în considerație următoarele aspecte ce au fost expuse în cererea de chemare în judecată și anume: la caz a fost invocat expirarea termenului de prescripție de aplicare a răspunderii materiale, ori în speță s-a reținut că agentul constatator al Serviciului Vamal Centru a reținut probele ce vizează faptul că contravenția s-a consumat în anul 2016 când a fost transmis automobilul la fer uzat, adică mijlocul de transport din anul 2016 nu mai există ca bun mobil, astfel circumstanțele enunțate au fost reținute de către agentul constatator și la caz a fost încetat procesul contravențional în raport cu intervenirea termenului de prescripție.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 01 octombrie 2025, cererea cu privire la suspendarea executării deciziei nr. 88 din 17 iulie 2025 a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea recurentului

La 14 octombrie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 242 Cod administrativ*), avocatul Procoavă Adrian, în interesele lui Ciainac Sergiu, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 01 octombrie 2025, solicitând anularea acesteia și emiterea unei noi încheieri, prin care să fie admisă cererea cu privire la aplicarea măsurilor provizorii.

În esență, în motivarea cererii de recurs s-a menționat că poziția Biroului Vamal Centru și a Serviciului Vamal nu este clară, existând dubii în aplicarea regimului vamal, or prin sesizarea din 02 aprilie 2023, înregistrată cu nr. 1360, s-a reținut că regimul de admitere temporară a automobilului în cauză ar fi fost încălcat de către Paladuța Vitalie, care a introdus ultimul mijlocul de transport în țară și nu de către reclamant. Cu toate acestea, în cadrul procedurii administrative nu au fost audiate persoanele relevante, inclusiv Paladuța Vitalie și Vrabie Marin.

De altfel, recurentul a subliniat că din materialele privind traversarea frontierei rezultă că același mijloc de transport a fost introdus și scos din țară de mai multe persoane, or, deși ultima introducere în țară a avut loc la 28 ianuarie 2016, obligația vamală a fost imputată doar reclamantului Ciainac Sergiu, ceea ce ridică dubii serioase asupra legalității actului.

Totodată, în decizia de regularizare s-au indicat eronat datele de identificare ale mijlocului de transport (VIN *****), în timp ce reclamantul a introdus la 01 martie 2011 un automobil (VIN *****), ceea ce relevă neconcordanțe esențiale. De asemenea, autoritatea vamală nu a clarificat situația bunului, deși există indicii că acesta nu mai există din anul 2016.

Suplimentar, recurentul a invocat și faptul că termenul de prescripție pentru atragerea la răspundere materială este expirat, întrucât fapta a fost considerată consumată în anul 2016, iar procedura contravențională a fost încetată din acest motiv. Cu toate acestea, Serviciul Vamal a ignorat aceste circumstanțe și a aplicat răspunderea materială în afara termenului legal, contrar prevederilor legale aplicabile.

În ceea ce privește prejudiciul material, recurentul a menționat că decizia nr. 88 privind declanșarea procedurii de executare silită, este deja pusă în executare, iar ca urmare, conturile bancare ale reclamantului sunt blocate și au fost inițiate alte măsuri de executare, inclusiv notificarea organelor cadastrale.

În aceste condiții, executarea în continuare a actului administrativ este de natură să producă prejudicii grave și dificil de reparat, ceea ce, coroborat cu dubiile serioase asupra legalității actului, justifică necesitatea suspendării acestuia până la soluționarea definitivă a cauzei.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului și a motivelor invocate în recurs, Completul de contencios administrativ statuează de a respinge cererea de recurs și a menținere încheierea instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul, iar conform alin. (2)-(4) al aceluiași articol, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris. După finalizarea procedurii de soluționare a recursului împotriva încheierii judecătorești, dosarul judiciar se transmite instanței competente în termen de 3 zile.

În corespundere cu art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În fapt, din actele cauzei rezultă că la 17 iulie 2025, Biroul Vamal Centru a emis decizia nr. 88, prin care a fost dispusă: declanșarea procedurii de executare silită în privința debitorului Ciainac Sergiu, prin aplicarea modalităților de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților), amenzilor și a contravalorii

mărfurilor potrivit art. 128 Codul vamal; încasarea mijloacelor bănești, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare ale debitorului sau garantului; ridicarea de la debitor a mijloacelor bănești în numerar, inclusiv în valută străină; urmărirea bunurilor prin aplicarea de interdicții și/sau prin sechestrare.

La caz, invocând dezacord cu soluția autorității, avocatul Procoavă Adrian, în interesele lui Ciainac Sergiu a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru, Serviciului Vamal al RM, cu privire la anularea deciziei cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților), amenzilor și a contravalorii mărfurilor a Biroului Vamal Centru cu nr. 88 din 17 iulie 2025, și totodată, suspendarea executării actului până la soluționarea irevocabilă a cauzei.

Fiind investită cu soluționarea aspectului aplicării măsurilor provizorii, prin încheierea din 01 octombrie 2025, Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării actului administrativ.

În materie de drept, instanța de recurs menționează că potrivit art. 214 alin. (1) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

În context, reieșind din prevederile art. 172 alin. (2) Cod administrativ, motivele suspendării sunt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar conchide că la dispunerea suspendării actelor administrative urmează a fi constatate obligatoriu existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actelor administrative, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator – existența unor suspiciuni serioase și rezonabile cu privire la legalitatea actului defavorabil, Completul de judecată notează că prin noțiunea de suspiciuni rezonabile cu privire la legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, ce ar convinge judecătorul că actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu

zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

În privința acestei condiții de suspendare, instanța nu poate aprecia discreționar și arbitrar necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză, care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, dar totodată fără a analiza pe fond conținutul actelor administrative.

Din perspectiva cererii de suspendare și a cererii de recurs, instanța reține că partea a reiterat prevederile art. 214 și art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, prin prisma faptului că instanța de fond a respins nejustificat suspendarea executării actului administrativ contestat, ignorând existența unui risc real de prejudicii ireparabile și încălcând astfel dreptul reclamantului/recurent la o protecție juridică efectivă.

Cu toate acestea, susținerile recurentului cu privire la necesitatea suspendării executării actului administrativ contestat sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute, întrucât acesta nu a demonstrat întrunirea condițiilor legale imperative pentru dispunerea unei asemenea măsuri excepționale. Or, potrivit art. 214 coroborat cu art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, suspendarea executării poate fi dispusă doar în situația în care se probează existența unui pericol iminent de producere a unui prejudiciu ireparabil, condiție care nu este îndeplinită în prezenta cauză.

De altfel, Completul de judecată reține că recurentul invocă în mod general și declarativ faptul că i-ar fi afectate drepturile în raport cu alte persoane și că soluția organului vamal ar putea produce consecințe negative, însă aceste afirmații nu sunt susținute de probe concrete și nu demonstrează caracterul real, actual și ireparabil al pretinsului prejudiciu. Simpla eventualitate a producerii unor consecințe nefavorabile nu este suficientă pentru a justifica suspendarea unui act administrativ, în lipsa unei dovezi clare privind iminența și gravitatea acestora.

Mai mult, instanța de recurs menționează că actul administrativ contestat se bucură de prezumția de legalitate, veridicitate și autenticitate, ceea ce presupune caracterul său executoriu din oficiu, până la o eventuală anulare de către instanța de judecată, iar la etapa dată a procesului, fără a prejudicia fondul cauzei, reieșind studiul sumar al înscrisurilor dosarului, în limita împuternicirilor acordate de legiuitor la soluționarea chestiunii de suspendare a executării actului administrativ contestat, Colegiul judiciar nu a stabilit existența suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat.

Suplimentar, referitor la pretinsa neclaritate a poziției Biroului Vamal Centru și a Serviciului Vamal, instanța a constatat că autoritățile au acționat în limitele competențelor legale, iar simpla invocare a unor dubii în aprecierea probelor nu echivalează cu existența unor vicii evidente de legalitate, iar aspectele precum că în sesizarea din 02 aprilie 2023, s-ar fi indicat o altă persoană ca fiind implicată și că mijlocul de transport a fost introdus și scos din țară de mai multe persoane, dar și în ceea ce privește invocarea prescripției, urmează să fie soluționate în baza unui

ansamblu probator, presupunând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a normelor legale incidente, aspect ce excedează cadrului procedural al suspendării executării actului administrativ.

Sub același aspect, instanța de recurs reține că, în speță, nu sunt întrunite prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, deoarece contrar prevederilor art. 93 Cod administrativ, reclamantul nu a prezentat careva probe confirmative, ce ar demonstra existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, astfel că instanța de judecată este în imposibilitate să dispună suspendarea actului administrativ numai în baza simplei invocări de către reclamant a prevederilor art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În context, reiterând motivele de fapt și de drept analizate mai sus, Completul judiciar reține că, chiar dacă riscul este abstract, cererea cu privire la suspendarea acțiunii actului sesizat trebuie motivată convingător, nu prin simpla enumerare a unor valori fundamentale. Și aceasta deoarece, se poate recurge la asigurarea protecției provizorii în materie administrativă prin suspendarea efectului executional al actului administrativ, doar în condițiile în care reclamantul justifică pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului executional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

Completul de judecată reține că simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare pentru a suspenda actul administrativ.

În altă ordine de idei, nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a dreptului la protecție juridică efectivă, întrucât recurentul beneficiază de acces deplin la instanța de judecată, iar legalitatea actului administrativ contestat urmează a fi examinată în cadrul procedurii de fond. Astfel, drepturile sale nu sunt negate, ci supuse cadrului procesual prevăzut de lege.

Din considerentele menționate și având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat și de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 01 octombrie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Procoavă Adrian, în interesele lui Ciainac Sergiu.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 01 octombrie 2025, emisă în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea formulată de Ciainac Sergiu împotriva Biroului Vamal Centru, Serviciului Vamal al RM cu privire la anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei